

VONDeLing

Nieuwsbrief van het Vicariaat ONDerwijs

Nr 3- juli 2012

Redactioneel

Er bestaat een oude legende omtrent de apostel Johannes. Die vermaakte zich met enkele witte duiven. Ze kwamen op zijn schouder zitten en hij liet ze over zijn uitgestrekte armen lopen. Hij vond dat blijkbaar bijzonder rustgevend. Een krijgsman kwam langs en maakte de opmerking dat hij van zo een heilig man niet had verwacht dat die zo met duiven zijn tijd zou verdoen. Daarop wees Johannes naar de boog van de soldaat en vroeg waarom die niet gespannen was. De boogschutter legde hem uit dat, wanneer een boog altijd gespannen is, het hout zijn veerkracht verliest. Zie, zei Johannes, wanneer dit het geval is met een stuk hout, zou het dan ook zo niet zijn met de mens? Ik speel met duiven om mijn veerkracht niet te verliezen.

Uit deze legende kunnen wij leren dat de boog inderdaad niet altijd gespannen kan zijn. Dat elke mens vakantie, vrije tijd nodig heeft. Maar ook dat vakantie geen doel op zich is. Wij gaan met vakantie om straks ons werk weer naar behoren en in verantwoordelijkheid uit te voeren.

Het vicariaat onderwijs neemt ook vakantie. Ikzelf heb grote plannen. Ik zal alle werkjes opknappen die ik moest laten liggen. Ik zal alle mails schrijven die ongeschreven bleven. Ik zal tijd hebben om na te denken, om te genieten, om ... En toch, een vakantie is dikwijls voorbij voor men het goed beseft. Op een enkele na zullen de boeken die klaar liggen wel ongelezen blijven. En op een paar na zullen de plekken die ik wou bezoeken onbezocht blijven.

Wat wil ik van mijn vakantie? Goed vrije tijd besteden is geen gemakkelijke zaak. Ik wil straks, als het werk weer begint, verkwikt en verfrist en met nieuwe moed en 'verjongde' kracht klaar staan. Het hele vicariaat wil dat. Klaar staan om jullie volgend schooljaar met volle en vernieuwde kracht te helpen, te ondersteunen, te begeleiden, te beluisteren en nog zoveel meer.

En we hopen voor jullie allen hetzelfde in dankbaarheid voor het vele dat jullie allen weer deden voor kinderen, jongeren, ouders. Een gans schooljaar lang zijn we weer eens in staat geweest om schatten te verzamelen bij Zijn en onze Vader.

Fons Uytterhoeven
bisschoppelijk afgevaardigde voor het onderwijs

Colofon

Elektronische
Nieuwsbrief van het
Vicariaat Onderwijs
Aartsbisdom
Mechelen-Brussel

Frederik De Merodestraat
18, 2800 Mechelen

Tel: 015 29 84 01 (02)

Fax: 015 29 84 03

E-mail:

vic.onderwijs.mb@kerknet.be

Website:

www.kerknet.be/vic.onderwijs.mb

Versijnt een 4-tal keer per
jaar.

Redactie:

Fons Uytterhoeven

Guido François

Ver. Uitgever:

Fons Uytterhoeven

Inhoud:

Redactioneel	1
Actualia	2
Vieringen, congressen...	13
Personalia	18

Actualia

Schoolbestuurders verenigd en uitgedaagd Diocesane Jaarvergadering 6 juni 2012

Hoe functioneert uw schoolbestuur? Hoe zien jullie de toekomst? Voor welke uitdagingen staan katholieke schoolbesturen vandaag en wat zijn hun noden en wensen? Dat waren maar enkele van de vele vragen waarover schoolbesturen uit het aartsbisdom Mechelen-Brussel zich konden buigen op de jaarvergadering die op 6 juni 2012 plaatsvond in het pastoraal centrum in Mechelen.

Zo'n honderd leden van schoolbesturen (ook wel inrichtende machten genoemd) waren op de uitnodiging van het Diocesaan Comité van Inrichtende Machten (DCIM) ingegaan. Bisschoppelijk afgevaardigde Fons Uytterhoeven verwelkomde hen hartelijk. De opkomst lag in elk geval meer dan dubbel zo hoog als in andere jaren.

André Janssens, directeur van de Vereniging van Inrichtende Machten van het Katholiek Onderwijs (VIMKO), lichtte eerst de werking en de prioriteiten toe van de over-

koepelende dienst voor schoolbesturen in de Guimardstraat. Hij zag de bestuurders als partners in de beleidsvoering. Ze worden betrokken bij een constructieve dialoog en mogen actief meedenken over uitdagingen als het intercultureel samenleven op school vandaag, levensbeschouwelijke diversiteit en personeelsbeleid, visie op dat personeelsbeleid, op de toekomst van het secundair onderwijs enzovoort. De inspraak van schoolbesturen kan verlopen via de diocesane comités (zoals het DCIM) en hun afgevaardigden in VIMKO. Naast informatie biedt VIMKO ook vorming aan. In vorig nummer hebben we een overzicht gepubliceerd van alle vormingssessies gepland voor volgend schooljaar. Op de avond zelf kregen de aanwezigen een gedrukt

exemplaar van de vormingsbrochure. Uit de reacties bleek dat die vormingen de voorbije jaren sterk geapprecieerd werden. VIMKO verwacht dat de inrichtende machten 'besturen met ziel en zakelijkheid'. Dat wil zeggen dat er naast een professionele aanpak van het schoolmanagement binnen een katholiek schoolbestuur evenzeer aandacht moet gaan naar de christelijke inspiratie, de bron van waaruit zij hun engagement aangaan, de visie en de missie van hun school of scholen, de onderlinge verbondenheid.

Daarmee was de toon van de avond gezet. *Fons Uytterhoeven* schetste vervolgens een beeld van de vele verantwoordelijkheden van schoolbesturen katholiek onderwijs en de uitdagingen waar ze voor staan in de snel evoluerende wereld. Zijn presentatie was inspirerend, voor sommigen verrassend, voor anderen

een bevestiging van wat ze zelf al hadden ervaren. Wat we volgens de bisschoppelijk afgevaardigde zeker niet mogen doen is onze kop in het zand steken. Het zijn woeelige tijden, maar die zullen er in de toekomst ook zijn en ze zullen er anders uitzien als nu. De geschiedenis herhaalt zich nooit op dezelfde manier. Het zoeken naar identiteit verloopt moeilijker dan vroeger, waar er vier ankerpunten waren: de familie, de onmiddellijke omgeving, het land, en de wereld zoals die georganiseerd was. Soms raakte er één van die ankerpunten los, maar dat gebeurde nooit met alle vier tegelijkertijd. Vandaag zijn jongeren niet zeker meer van al die ankerpunten. Alles lijkt op losse schroeven te staan. Het katholiek onderwijs kan als ankerpunt of reddingsboei fungeren als katholieke schoolbesturen niet doen alsof er niets moet veranderen.

Om zijn theorie van een dubbele normativiteit concreter te maken gaf *Fons Uytterhoeven* enkele voorbeelden van situaties die ons tot nadenken moeten stemmen: dient een leerling die herrie zoekt automatisch te worden buiten gesloten en op die manier

‘uitgesloten’? Verschillen de waarden die we hanteren in het katholiek onderwijs zo veel van de waarden in het officieel onderwijs? Vanuit welke visie op multiculturaliteit kijken we naar een katholiek schooltje in een Brusselse migrantenwijk dat alleen bevolkt wordt met moslimkinderen? Moet het katholiek onderwijs daar niet zeker aanwezig zijn? Wat is onze visie op scholengemeenschappen? Is er nog een band met de brede geloofsgemeenschap? Kunnen we nog vrijwilligers vinden voor onze schoolbesturen? Hoe gaan we om met de resolutie van de Verenigde Naties in verband met leerlingen met een handicap? Mogen kinderen met discalculie een rekenmachine gebruiken voor het examen? Hoe staan we tegenover het aantal zittenblijvers of schoolverlaters zonder diploma? Houden we vast aan ons normatief niveau (het ideaal) of zoeken we bij onze katholieke schoolidentiteit en ons geloof naar de juiste manier om met het probleem om te gaan?

Het Vicariaat heeft al wat zicht gekregen op de schoolbesturen in het aartsbisdom. Meer dan drie vierde van de schoolbesturen beheeren maar één of twee scholen terwijl ze maar 40% van de scholen vertegenwoordigen (zie diagrammen in vorig nummer). Graag willen we ook zicht krijgen op hun grootte, hun samenstelling, hun beleidsvoerende vermogen, vanuit de bekommernis over hun slagkracht naar de toekomst. Het DCIM wil bovendien de cohesie versterken binnen het katholiek onderwijs van het aartsbisdom en pro-actief inspelen op maatschappelijke problemen. Voorts wil het Vicariaat schoolbesturen ondersteunen op het vlak van overheidsopdrachten, patrimoniumbeheer e.d.. Via een professioneler opgebouwde website wil het vicariaat onderwijs de communicatie met de schoolbestuurders en de wisselwerking met de VIMKO optimaliseren.

stuurders en de wisselwerking met de VIMKO optimaliseren.

Na die inleiding was het de beurt aan de deelnemers zelf om interactief te werken. DCIM-lid *Willy Penninckx* lichtte kort toe hoe de rest van de avond in elkaar zou zitten. Elk bestuurslid werd ingedeeld in twee werkgroepen. Tijdens het eerste half uur konden ze een sterkte-zwakte-analyse uitvoeren van een achttal verschillende aspecten van een schoolbestuur en hun noden kenbaar maken. In een tweede gedeelte diende iedereen naar een andere werkgroep te gaan om bevindingen en ook succesverhalen uit te wisselen.

Onder het moderatorschap van telkens een lid van het DCIM gingen de werkgroepen van start. Per werkgroep waren er maximaal acht deelnemers om de kansen tot uitwisseling gaaf te houden. Over een vijftal zalen en zaaltjes verspreid bogen de bestuurders zich over thema's als 'Missie-visie-strategische plannen', 'deskundigheid van het schoolbestuur', 'taakverdeling binnen het schoolbestuur', 'eindverantwoordelijkheid', de 'relatie bestuur-directie-personeel', 'participatief beleid', 'efficiënt vergaderen' en 'externe partners en communicatie'.

Uit de verslaggeving onthouden we dat we met zeer geëngageerde mensen te doen hadden. Niet alle schoolbesturen hebben een goed zicht op hun missie of uitgeschreven visie. Het is voor velen geen punt waarover ze geregeld reflecteren. De visie en de uitvoering van het pedagogisch project wordt veelal aan de directeur over gelaten,

terwijl de meeste schoolbesturen zich focussen op materiële en infrastructurele zaken. De aanwezige deskundigheid binnen schoolbesturen is zeer uiteenlopend en vaak is het moeilijk om nieuwe bestuurders te vinden, vooral in Brussel. Met de communicatie loopt het niet altijd vlot en bestuurders vinden niet altijd de weg naar praktische informatie bij VIMKO of het Vicariaat. Het zou handig zijn over een handboek voor bestuurders te beschikken of geregeld met een mail verwittigd te worden wanneer er relevante informatie verschijnt op websites.

Met de kennis en het naleven van de wetgeving en met de efficiëntie van vergaderen valt het blijkbaar nogal mee. Er is niet altijd een gezond evenwicht tussen de bevoegdheden van het bestuur en de directie, als er al duidelijke afspraken rond bestaan. Van functionerings- en evaluatiegesprekken hebben bepaalde besturen nog geen werk gemaakt. Het bevorderen van participatie van leerlingen, personeel, ouders en lokale gemeenschap blijkt een moeilijke taak te zijn. Het spanningsveld tussen

vrije en gemeentescholen ervaren sommige bestuurders als problematisch.

Dat is maar een greep uit de vele onderwerpen die aangesneden werden. Bij noden en wensen noteerden we nog de bezorgdheid om die schoolbesturen die niet of zeer moeilijk te bewegen zijn om naar jaarvergaderingen of vormings sessies te komen. Van het DCIM en het Vicariaat verwachten de aanwezigen initiatieven om die moeilijk bereikbare doelgroep van - veelal kwetsbare - schoolbesturen toch zo goed mogelijk te bereiken. Daarmee ondersteunden de deelnemers wat voormelde instanties in elk geval van plan zijn.

Voorts verwachten de deelnemers steun voor overheidsopdrachten (uitbreiding raamcontracten) en bij het zoeken naar deskundige bestuurders, modellen om te groeien naar grotere, sterkere gehelen, hulp bij het voeren van functioneringsgesprekken, efficiëntere communicatie en informatieverwerking en een beter zicht op de structuren binnen onderwijs.

Het was zeker niet allemaal kommer en kwel. Er kwamen heel wat succesverhalen naar boven, van schoolbesturen die er toch in geslaagd zijn hun bestuur uit te

breiden en te verjongen met deskundige mensen, die door samenwerkingsverbanden met andere basis- en secundaire scholen meer voordelen hebben gekregen, die een

goede taakverdeling hebben afgesproken met hun directies, die een geslaagde fusie met een gemeenteschool hebben gerealiseerd, een bouwdoos succesvol hebben afgerond, of actief betrokken waren bij aanwerving van en overleg met personeel...

Er kwam zoveel naar boven en de uitwisseling van ervaringen bleek vaak zo boeiend dat velen de tijd te kort vonden en vroegen naar 'meer van dat'. Dat was een van de doelstellingen die het DCIM wou bereiken. Bestuurders kunnen immers heel wat leren van elkaar.

In zijn slotwoord kondigde Fons Uytterhoeven al de volgende jaarvergadering aan. Die vindt plaats op **dinsdag 4 juni 2013**. Vóór het zover is engageren het vicariaat en DCIM zich om 'de boer op te gaan' en per regio de bestuurders samen te brengen om na te denken over de toekomst. Een goed beleidsvoerend katholiek onderwijs kan volgens de bisschoppelijk afgevaardigde het verschil maken tussen een toekomstperspectief of niet. Het Vicariaat

moet meer dan ooit dienstbaar zijn, zowel materieel als inhoudelijk. Wat communicatie betreft verwees hij naar de elektronische nieuwsbrief VONDeLing. Die wordt voortaan gestuurd naar alle e-mailadressen van schoolbestuurders waarover het Vicariaat beschikt. Wie nog niet in dat bestand zit, mag altijd zijn of haar e-mailadres doorgeven.

Het DCIM evalueerde in zijn vergadering van 18 juni de jaarvergadering van 6 juni aan de hand van de beknopte verslaggeving van de leden-moderatoren. De reacties waren overwegend positief, maar de vraag bleef of we uiteindelijk diegenen bereiken die we willen bereiken: de steeds afwezige groep van bestuurders die zich ongetwijfeld hard inzetten voor hun school, maar op hun eiland blijven en nog niet bezig zijn met de toekomst.

Daarom wil het DCIM werk maken van een betere communicatie, van sensibilisering om stappenplannen uit te tekenen om de toekomst veilig te stellen. Het niveau van de

scholengemeenschappen en de CASS'en - dat zijn de Comités van Afgevaardigden van de Schoolbesturen van de Scholengemeenschap - lijkt daarvoor het best geschikt. De regio's dienen nog afgebakend te worden, maar vanaf november 2012 wil het DCIM van start gaan met regionale overlegondes. Dat kan in samenwerking gebeuren met andere partners zoals de pedagogische begeleiding, de ondersteuner van de scholengemeenschappen, de VIMKO en wat Brussel betreft, met de vzw Katholieke Opvoeding en Cultuur Brussel (KOCB).

Vorming rond aankoopbeleid en preventie succesvol verlopen op 9 en 30 mei 2012

Niet alleen de inschrijvingen waren een succes, ook de vormingssessies die de diocesane stuurgroep Preventieadviseurs georganiseerd had op 9 en 30 mei 2012 kregen een goede tot zeer goede beoordeling.

Het thema 'aankoopbeleid, en de rol van de preventieadviseur daarin' sprak blijkbaar een ruim publiek aan, zowel van directeurs als van preventieadviseurs, en ook een paar bestuurders.

De voorbereidende werkgroep had zich voorgenomen om de vorming praktisch te houden, zoals de meeste ingeschrevenen trouwens ook verwachtten. Daarom werden de deelnemers (een 60-tal op 9 mei en een 50-tal op 30 mei) meteen na de inleiding in tien werkgroepen ingedeeld en aan het werk gezet. Gedurende tien minuten konden ze zich buigen over wat ze in het kader van preventiebeleid zouden doen bij de aankoop van een accu boormachine, een nieuwe beamer, een tweedehands vaatwas- of poetsmachine, meubilair of materiaal voor lichamelijke opvoeding. Voor andere werkgroepen ging het om gekregen ICT-materiaal, of een van thuis meegebrachte frietketel of elektrisch verwarmingskacheltje. Nog twee andere groepen moesten zich uitspreken over de huur van een speeltuig of keukenmateriaal.

Julien Teugels

Toen was het de beurt aan gastspreker *Julien Teugels* om een algemene toelichting te geven bij het wettelijke kader van de bestel- en aankoopprocedures. De rode draad in zijn uiteenzetting was: 'welk risico brengen wij in de school binnen door de aankoop of de huur of het gratis aanvaarden van een apparaat, werktuig of meubilair?'. Zijn bedoeling was dat de verschillende betrokkenen bij het schoolgebeuren zouden nadenken over die mogelijke risico's en hoe die gebannen of vermeden kunnen worden. Het is aangewezen hierover afspraken te maken en in de meeste gevallen het advies te vragen van de preventieadviseur. De eerste vraag die men zich het best stelt is: hebben we dat echt nodig? De wetgeving legt een aantal procedures op waaraan scholen zich moeten houden, maar eerst en vooral moet men zijn gezond verstand laten spreken. De richtlijnen uit de welzijnswet kunnen scholen afschrikken en opzadelen met het idee dat ze niets meer kunnen doen zonder welomschreven proce-

dures en administratieve rompslomp, maar ook daar geldt dat men leert relativeren en rekening houdt met de aard van de school en van het risico. Julien Teugels slaagde er in om de saaie regelgeving rond risicoanalyse, algemene preventie maatregelen, bestel- en aankoopprocedure, dynamisch risicobeheersingssysteem enzovoort, aan de hand van praktische voorbeelden boeiend voor te stellen. Voor elk van de stappen in de aankoopprocedure waren er in de documentatiemap van de deelnemers concrete voorbeelden gevoegd.

Na de pauze die volgde op Juliens uiteenzetting gingen dezelfde werkgroepen opnieuw van start rond hetzelfde thema, maar nu konden ze hun mening bijstellen vanuit wat ze geleerd hadden uit de informatie van de spreker. In het plenum brachten de werkgroepen verslag uit of brachten ze andere vragen en aandachtspunten aan. Daar formuleerde Julien Teugels op zijn beurt nog antwoorden en bedenkingen bij.

Alfred De Wit (foto rechts), voorzitter van de diocesane stuurgroep preventieadviseurs, trad op als moderator en sloot de vormingsessie af met de mededeling dat preventieadviseurs en scholen met hun vragen terecht kunnen bij het Vicariaat onderwijs. Dat heeft intussen hiervoor een speciaal e-mailadres aangemaakt: preventie.mb@kerknet.be. De coördinator van de dienst katholiek onderwijs Guido François zal de vragen doorspelen aan de leden van de Stuurgroep. Die zullen ze zelf proberen te beantwoorden of – indien ze te complex zijn - doorverwijzen naar deskundigen. Op termijn zal er op een grondig vernieuwde website van het Vicariaat Onderwijs een platform gecreëerd worden waarop interactief gecommuniceerd kan worden over allerlei aspecten van veiligheid en preventie.

Enkele deelnemers zaten met vragen over aankopen in het kader van de overheidsopdrachten. Op de sessie van 30 mei gaf Guido François wat toelichting over de stand van zaken. Op dit moment heeft het interdiocesaan samenwerkingsverband rond de raamcontracten nog de handen vol, maar op termijn is het de bedoeling om een vademecum te verspreiden en infosessies te organiseren rond de wet op de overheidsopdrachten. Dat is een ma-

Guido François licht nog even de raamcontracten en de wet op de overheidsopdrachten toe

Foto's bij dit artikel: Thierry Dierickx en Guido François

terie die verwant is met de aankoopprocedure. Bij het opstellen van bestekken voor raamcontracten of bestellingen in het kader van de overheidsopdrachten zal het advies van de preventieadviseur heel belangrijk zijn. Op die manier kan de school van meet af aan garanties inbouwen dat de producten waarvoor ze offertes vraagt, volledig voldoen aan alle veiligheids- en kwaliteitseisen.

Vanuit kleinere scholen kwam de vraag hoe zij met al die regelgeving moesten omgaan omdat ze niet over de nodige uren en mensen beschikken en omdat hun schoolbestuur niet sterk genoeg is om daarvoor te zorgen. Uit de uiteenzetting van Julien Teugels was al aan bod gekomen dat scholen niet alles kunnen verwachten van de overheid, maar dat ze door samenwerking, bv binnen een scholengemeenschap of door aansluiting bij een gemeenschappelijke interne dienst, wellicht meer mogelijkheden creëren. Een en ander heeft ook te maken met de beperkte slagkracht van kleinere schoolbesturen. In de mate dat zij door samenwerking willen groeien naar krachtiger gehelen, kan ook iets gedaan worden aan de problematiek van onvoldoende omkadering voor bv veiligheid en preventie. Het is ook een kwestie van prioriteiten bepalen.

De evaluatieformulieren die door het overgrote deel van de deelnemers werden ingevuld bleken zeer positief. De sterkste punten waren de presentatie van de (deskundige) spreker, de vele praktische voorbeelden, het interactieve aspect via het groepswork. De vorming beantwoordde goed tot zeer goed aan hun verwachtingen en bleek goed tot zeer goed bruikbaar voor hun schoolpraktijk. Voor 85% bood de vorming nieuwe inzichten. De werkwijze kon op algemene goedkeuring rekenen; alsook het gebruikte didactische materiaal en de documentatiemap. De deelnemers formuleerden ook enkele suggesties voor volgende vormingssessies.

Wat brengt de toekomst?

De Stuurgroep besliste om in het volgende schooljaar nog eens een **sessie rond aankoopbeleid** te organiseren, maar dan op een avond, zodat ook leden van schoolbesturen eraan kunnen deelnemen. Als datum werd **donderdag 18 oktober 2012 om 19u** naar voren geschoven, in het pastoraal centrum in Mechelen. De focus zal dan meer liggen op de verantwoordelijkheid van de hiërarchische lijn, het schoolbestuur en de directie, en op de noden en opdrachten van de preventieadviseur. De boodschap zal echter dezelfde zijn: hoe de risico's zoveel mogelijk vermijden?

Daarnaast denkt de Stuurgroep ook nog aan praktische **workshops over aankoopbeleid** en aan vorming over een **intern noodplan**. Voor de

Stuurgroepleden zelf staat er een activiteit rond **risicoanalyse** op het programma. Scholen die eens gedurende een halve dag een risicoanalyse, bv van hun sportzaal, willen laten uitvoeren, kunnen zich kandidaat stellen. De Stuurgroep denkt aan dinsdag 26 maart 2013 als datum voor die activiteit, waarbij ze hopen veel van elkaar te leren. Er is immers heel wat deskundigheid verzameld in de diocesane stuurgroep. Die is, dankzij de geslaagde start, sterk gemotiveerd om er in volgend schooljaar weer voluit tegenaan te gaan.

Raamcontracten onder st(r)oom

Terugblik op een jaar werking

Het eerste werkjaar met raamovereenkomsten en –contracten zit er op voor het aartsbisdom Mechelen-Brussel. Tijd om een balans op te maken. Als we alle kinderziekten buiten beschouwing laten, is die balans zeker positief te noemen.

Op een infovergadering op 4 oktober 2011 kwam *Marc van Thillo* het systeem van raamovereenkomsten toelichten voor directeurs en schoolbestuurders in het pastoraal centrum in Mechelen. Voor scholen uit het aartsbisdom was het een nieuw gegeven. Sommige geïnteresseerden hadden in de Guimardstraat al een tweedaagse vorming gevolgd over de wet op de overheidsopdrachten of waren dat van plan. De meesten waren daarvan terug gekomen met een hoofd vol regels, procedures en uitzonderingen waarmee ze de toekomst niet bepaald gerustgesteld tegemoet zagen. Hoe moesten ze die wetgeving in 's hemelsnaam concreet toepassen in hun school of scholen? Waar vonden ze kant-en-klare modellen, zodat ze niet elk op hun beurt het warm water moesten uitvinden? En konden de ondersteunende diensten van het katholiek onderwijs geen initiatieven nemen om de planlast voor de scholen te verminderen?

De toelichting over de mogelijkheden van raamovereenkomsten of –contracten bood al wat perspectief. Het aartsbisdom kon zijn wagonnetje aanhaken bij de bisdommen Antwerpen en Gent, die al enkele jaren ervaring hadden met dat soort onderhandelingen. De bisschoppelijke afgevaardigde voor het onderwijs zorgde er bovendien voor dat het Vicariaat onderwijs werd uitgebreid met een Dienst Katholiek Onderwijs, waarvan de coördinator Guido François ondermeer de wetgeving op de overheidsopdrachten en de coördinatie van de raamcontracten in zijn takenpakket kreeg.

Zo begon de dienstverlening concreet vorm te krijgen. Ook het Bisdom Hasselt had net een gelijkaardige coördinerende functie gecreëerd en wilde ook in het samenwerkingsverband voor de raamcontracten stappen. Gedurende het hele schooljaar kwamen afgevaardigden van de vier bisdommen op regelmatige basis bijeen om raamovereenkomsten voor te bereiden en aan te prijzen bij de scholen. De goede samenwerking werd bezegeld met de stichting van de vzw Interdiocesane RaamOvereenkomsten (I.R.O.) (zie vorig nummer).

De raamovereenkomst **Kantoorpapier 2012** was de eerste vrucht van de samenwerking. Tot 28 december 2012 kunnen alle scholen en aanverwante instellingen intekenen voor die overeenkomst en papier bestellen tegen de gunstige voorwaarden die de winnaar van het contract biedt. Halverwege het kalenderjaar zijn er al bijna 1500 palletten papier verkocht. Het aandeel van ons bisdom is nog niet op het niveau van de andere bisdommen, maar dat is begrijpelijk. Heel wat scholen zullen nog voorraden hebben ingeslagen bij andere leveranciers vóór ze eind december de kans kregen in te tekenen voor de raamovereenkomst. Ook zijn vele scholen nog niet vertrouwd met de website www.ro-bisdommen.be waarlangs de intekening en de bestelling verloopt. Een instelling of vzw dient zich eerst te registreren op die website en dan pas kan ze intekenen voor deze of gene overeenkomst. De Dienst katholiek onderwijs bezorgde voorzitters van besturen en directeurs logincodes om op de website te geraken en handleidingen om ermee te werken, maar je weet hoe dat gaat: codes worden opzij gelegd en vergeten, de tijd ontbreekt om zich te verdiepen in een handleiding bij een nieuwe website. Vaak redenen genoeg om er niet aan te beginnen of het snel op te geven. En toch laten scholen op die manier kansen liggen om financieel voordeel te doen en om hun planlast op termijn te verminderen.

De firma Inapa, die het contract kantoorpapier binnen haalde, besliste om vanaf 1 juli 2012 de prijzen nog met een half procent te doen dalen, omwille van de evolutie van de papierprijzenmarkt.

Een tweede raamcontract betrof **huisbrandolie**. Daarvoor werkten we een apart raamcontract uit voor de scholen in het aartsbisdom. De begindatum was 1 april 2012, de einddatum is 30 april 2014. Die is dezelfde als het raamcontract huisbrandolie dat de bisdommen Antwerpen en Gent al een jaar eerder hadden afgesloten. Het contract voor Mechelen-Brussel was een groot succes. Niet alleen omwille van de belangstelling (meer dan 60 instellingen en meer dan 2,3 miljoen liter geraamd verbruik) maar ook omwille van de prijsvoorwaarden.

De laatste maanden is veel tijd en energie gekropen in –hoe kan het anders – de raamcontracten **elektriciteit en aardgas**. De hele procedure om per EAN-nummer de verbruiksgegevens te verzamelen heeft meer tijd gevraagd dan voorzien. Die gegevens moesten we opvragen bij de respectieve leveranciers omdat netbeheerder Eandis ons wat dat betreft in de steek liet. De einddata die scholen opgaven voor hun huidige contracten dienden vaak te worden gecorrigeerd naar ten vroegste 31 december 2012. Indien ze vroeger afliepen, dan diende de betrokken scholen met hun energieleverancier te onderhandelen over een soepeler contract waar ze het liefst zonder opzegvergoeding konden uitstappen. Hier en daar moesten ook nog fouten rechtgezet worden. De verwachte en onverwachte kinderziektes dus, maar uiteindelijk zijn de bestekken in orde geraakt en gepubliceerd. We hopen tegen half september te kunnen meedelen aan welke energieleverancier(s) de contracten aardgas en elektriciteit zijn toegewezen en tegen welke prijsvoorwaarden. Het gaat om grote contracten: voor elektriciteit tekenden - over vier bisdommen gespreid - 1297 instellingen in, voor bijna 92 gigawatt. Voor aardgas 1139, voor ruim 300 gigawatt. Samen zijn de contracten ongeveer 40 miljoen euro waard. Dat de concurrentie de laatste maanden sterk is toegenomen door de heisa rond de prijszetting, kan in onze kaart spelen.

In september kunnen de scholen en aanverwante instellingen bevragingen verwachten rond twee nieuwe raamcontracten in voorbereiding: **mobiele telefonie/mobiel data-verkeer** en **brandbestrijdingsmiddelen**. Voor dat laatste mogen we rekenen op de deskundige medewerking van de Antwerpse vzw Coprant, die gespecialiseerd is in preventie. Ook rond **periodieke controles** is een lastenboek in de maak. Hoeveel hooi we nog verder op onze vork kunnen nemen is afhankelijk van de middelen die de vzw I.R.O. zal kunnen inschakelen. Voorlopig is het vrijwilligers- en tussendoorwerk. Aangezien het dossier van de raamcontracten steeds zwaarder wordt op basis van de groeiende vraag, zal de vzw I.R.O. de werking professioneler moeten organiseren. We hopen u daar binnenkort meer over te kunnen vertellen.

Ronde van Vlaanderen VVKBaO

Dag van de directeur over omkadering basisonderwijs en inschrijvingsdecreet

Niet alleen in het wielrennen bestaat er een 'Ronde van Vlaanderen'. De naam is blijkbaar niet beschermd want zowel het Departement onderwijs als het Vlaams Verbond van het Katholiek Basisonderwijs (VVKBaO) bedienen zich van die naam als ze in elke provincie (of elk bisdom) de directeurs bijeen roepen. Op 27 april 2012 gebeurde dat in het pastoraal centrum in Mechelen voor de basisscholen van het aartsbisdom. Zowel het – op dat moment - ontwerp van nieuwe omkadering als het inschrijvingsdecreet kregen er toelichting.

Omkaderingsdecreet

Enkele honderden directeurs waren op de uitnodiging ingegaan. De nieuwe reglementeringen hebben immers een grote impact op de organisatie van hun school vanaf september 2012. Wat omkadering betreft situeert de grootste verandering zich in het kleuteronderwijs. Dat krijgt nu eenzelfde lestijdenschaal als het lager onderwijs. Globaal gezien stijgt het aantal leraren in het kleuteronderwijs met ruim 8%, terwijl de toename in het lager onderwijs beperkt blijft tot 1%. Sommige scholen verliezen lestijden, de meeste winnen erbij. Maar wie verliest krijgt

die bittere pil niet in één keer voorgeschoteld. De vermindering wordt geleidelijk doorgevoerd. Een andere nieuwigheid is dat de uren voor Gelijke Onderwijskansen (het GOK-beleid) geïntegreerd worden in de reguliere omkadering. De buurt is geen indicator meer in de omkadering en bij het bepalen van de lestijden voor sociaal-economische situaties (de SES-lestijden) telt de thuistaal onmiddellijk mee. Voorts is er een wijziging bij de aparte telling voor vestigingsplaatsen. Terwijl er vroeger een afstand gold van 2 km langs de rijweg, wordt dat voortaan 1,5 km in vogelvlucht en houdt men rekening met de aanwezigheid van andere scholen van hetzelfde net in de omgeving. In het bestek van dit artikel kan ik moeilijk op elk van die aspecten ingaan. Het Verbond heeft er een hele brochure aan gewijd en werkte een rekenblad uit waarmee elke school kan berekenen hoeveel lestijden ze via het nieuwe omkaderingssysteem kan organiseren. *Hugo Ruymbeke* demonstreerde dat rekenblad aan de hand van enkele concrete voorbeelden. Wie meer wil weten kan terecht op de website www.vvkbao.be > inloggen > administratief-juridisch > school > personeelsformatie > documentatie.

Hugo Ruymbeke demonstreert hoe scholen hun lestijdenpakket kunnen berekenen

Decreet inschrijvingsbeleid

Gerda Bruneel lichtte de sluier op van de aanpassingen die het Vlaams parlement zou aanbrengen aan het decreet op het inschrijvingsbeleid. Zo zouden de inschrijvingen bv ten vroegste mogen starten op de eerste schooldag van maart in plaats van februari. Scholen met een aanmeldingsprocedure moeten de kans krijgen om die te organiseren voordat de eigenlijke inschrijvingen gebeuren. Dat kan al vanaf 1 januari. Het zijn vooral de regio's met capaciteitstekort die de nood zullen voelen, of verplicht worden, zo'n aanmeldingsprocedure in te voeren. Op die manier kunnen ze rekening houden met voorrangpercentages voor bepaalde prioritaire doelgroepen. Broers en zussen kunnen maar vooraf ingeschreven worden indien niemand van hen geweigerd wordt. In dat geval kan dat al vanaf september van het voorafgaande schooljaar.

Gerda Bruneel licht de wijzigingen in het decreet inschrijvingsbeleid toe

Het dossier dat elk lokaal overlegplatform moet opmaken over de organisatie van de inschrijvingsprocedure dient voor de eerste toepassing ervan pas op 1 oktober 2012 in plaats van op 1 september ingediend te worden bij de Commissie voor Leerlingenrechten. Die zal hierover een beslissing nemen op uiterlijk 1 november.

Dat is een greep uit de aanpassingen die eind april bekend waren. Wie de laatste stand van zaken wil kennen, verwijs ik graag door naar de officiële omzendbrief over 'inschrijvingsrecht en aanmeldingsprocedures in het basisonderwijs' gepubliceerd op 5 juni 2012 (zie <http://www.ond.vlaanderen.be/edulex>, met bovenvermeld thema als zoekterm).

Van belang voor het aartsbisdom is dat de impact van al die maatregelen erg verschillend is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest ten opzichte van Vlaams-Brabant en de regio Mechelen en Klein-Brabant. Wie niet tot een LOP-gebied behoort heeft minder verplichtingen, maar is ook minder vertrouwd met de hele regelgeving. Hoe het ook zij, de toepassing van het zeer complexe inschrijvingsrecht zal heel wat energie vragen. Het blijft zeer de vraag in hoeverre het de gelijke onderwijskansen van kinderen zal bevorderen.

Vieringen, congressen...

Collegkerk feestelijk heropend

Sint-Jan Berchmanscollege Brussel zingt gerestaureerde kerk in

Ruim 17 jaar had het Vlaamse Jezuïetencollege in hartje Brussel zijn kerk moeten missen, maar op 28 april 2012 mocht ze haar gebedsruimte weer feestelijk in gebruik nemen, met een eucharistieviering en aansluitend een optreden van het collegenkoor en van koren uit Spanje en Duitsland.

Niet veel scholen beschikken over een eigen kerk, en als ze er een hebben, dan maken ze daar graag volop gebruik van. Zo ook het Sint-Jan Berchmanscollege in de Ursulinenstraat in Brussel centrum. De school beschikt over een waardevolle kerk uit 1852, gebouwd door architect pater H. Meganck, met een koepel die binnenin versierd is met fraai stucwerk. De kerk is een beschermd gebouw, vooral omdat dergelijke ronde koepelkerken zeldzaam zijn in het Brusselse. In 1995 stortten echter stukken bepleistering van het plafond naar beneden en vernielden een rij stoelen. Gelukkig gebeurde dat niet gedurende een van de collegemissen. De oorzaak was een aantasting van het gebinte door houtzwam. De kerk werd om veiligheidsredenen onmiddellijk gesloten. Dat was een serieuze streep door de rekening van het college, dat bovendien nog maar pas de verwarmingsinstallatie vernieuwd had. De sacrale ruimte kon ook bogen op een waardevol Van Beverorgel uit 1895, dat noodgedwongen voor jaren niet meer bespeelbaar was.

De lijdensweg via de Commissie voor Monumenten en Landschappen kon beginnen. Maar een bescherming zorgt niet alleen voor veel vertraging maar biedt ook voordelen. Een groot deel van de restauratiekosten kon gesubsidieerd worden. Zeventien jaar later mag het resultaat gezien worden. De prachtige ruimte glanst helderwit als

nooit tevoren. Het Van Beverorgel, dat al die tijd stevig ingepakt ter plekke is gebleven, heeft niets van zijn bijzondere klank verloren. Om dat te vieren bracht de school niet alleen zijn eigen Berchmans Jeugdkoor en het Berchmans Collegium Vocale in stelling maar had ook gastkoren uit Essen en Madrid uitgenodigd om de herinhuldiging alle luister bij te zetten. Na de eucharistieviering met pater Provinciaal Swinnen als voorganger en opgeluisterd door het huiskoor vond een heus internationaal kooroptreden plaats.

We hoorden Nederlandstalige, Duitse, Spaanse, Engelse, Franse, Latijnse en zelfs Israëliëse liederen, met als apotheose een samenzang van de drie koren. Bijna 200 jeugdige stemmen voerden het bekroonde Franse lied 'Vois sur ton chemin' uit van Christophe Barratier en Bruno Coulais. Het weergalmdde door

de kerk met haar uitstekende akoestiek tot in de gesculpteerde heiligenbeelden in de herstelde koepel.

Het Jezuiëtencollege zag zijn jarenlange geduld beloond en is vast van plan de kerk volop te gebruiken voor wat ze bestemd is: eucharistievieringen, gebedsdiensten en bezinning, orgel- en koorconcerten.

Waardevolle projecten basisonderwijs bekroond met Koningin Paolaprijs

Op 13 juni deelde Koningin Paola voor de twintigste keer onderwijsprijzen uit aan waardevolle projecten in scholen van de Vlaamse, de Franse en de Duitstalige Gemeenschap. Ditmaal was het de beurt aan de kleuter- en lagere scholen. Op die manier zet de Stichting Koningin Paola vernieuwende en verrijkende initiatieven van leraren en scholen op een positieve manier in de kijker.

Ditmaal viel er geen enkele school van ons bisdom in de prijzen. We weten ook niet of ze bij de 30 scholen waren die een project hadden ingediend. We kunnen onze scholen alleen maar aanmoedigen om mee te doen, want we zijn ervan overtuigd dat er heel wat waardevolle initiatieven genomen worden die buiten de

schoolmuren weinig bekendheid krijgen. De projecten die de Paolawedstrijd bekroonde kunnen als voorbeeld dienen of inspirerend werken.

Dat is zeker het geval voor de eerste prijs bij de Vlaamse deelnemers. Die ging naar een lerarenteam van de *Stedelijke Basisschool De Brem* uit *Zandvliet*, in samenwerking met het *Mytylinstituut Brasschaat*, de *Burchtse Weel* en *Marco Polo* in *Antwerpen*. Het gaat om vier stedelijke scholen met een totaal verschillend publiek. Maandelijks komen kinderen uit de gewone lagere school samen met kinderen met een mentale of fysieke beperking en anderstalige nieuwkomers. In zeer gedifferentieerde groepen werken ze rond allerlei vormen van vrije tijd. Ze sporten samen, hebben creatieve workshops, gaan samen op uitstap, doen samen aan cultuur en gaan samen op zee-klassen.

Het project geldt als een voorbeeld van inclusie en bewijst dat het samenleven van mensen met zo'n grote diversiteit mogelijk is en kansen aanreikt. Het project is geen eendagsvlieg, want het groeit nog elk jaar.

Een uitdagende vraag aan onze katholieke scholen: durf je een dergelijk project realiseren met een viertal katholieke scholen in de buurt, elk met een andere populatie: gewoon en buitengewoon, overwegend blank en autochtoon, tot overwegend gekleurd en alle variaties er tussenin?

De tweede laureaat, een lerarenteam van de kleuterschool *De Beverburcht* in *Maaseik*, werd geselecteerd met een project rond een educatieve zintuigentuin en avonturentochten in de natuur voor kleuters. De accommodatie van de school, die bovendien grenst aan een natuurgebied, bood uiteraard alle kansen om kinderen

vanaf jonge leeftijd in contact te brengen met de wonderen van de natuur.

Scholen met een schooltuin(tje) spelen daar ongetwijfeld ook op in, ikzelf ken al mooie voorbeelden uit het Brusselse. Maar als het hele lerarenteam er zich achter schart is er zelfs met weinig middelen veel mogelijk.

De derde laureaat was een leerkracht en ICT-coördinator in de *Jonatanschool* in *Sint-Niklaas*. Bram Faems liet leerlingen met een leerprobleem een bibliotheek maken van educatieve video's. Zij maken filmpjes over hoe zij een taal- of rekenmoeilijkheid aanpakken. Het resultaat van die geïntegreerde ICT-opdracht waarin probleemoplossend denken centraal staat is een online bibliotheek met filmpjes voor ouders en leerlingen. Dat materiaal is te bekijken op de website www.jonatan.be/academie.

Ook in het Franstalig en Duitstalig landsgedeelte en in Brussel waren er interessante laureaten. Wie er meer over wil weten kan terecht op de website www.sk-fr-paola.be.

Vette jaren voor campus Donderberg

Recordbouw lagere school in Neder-Over-Heembeek

Hoe bouw je een lagere school in 9 maanden? Voor het antwoord moet je bij het schoolbestuur van de Kristus-Koning Assumpta Kleuterschool in Laken en Neder-over-Heembeek zijn. In de vestiging Donderberg van deze school verrijst in recordtempo een snelbouw voor een zesklassige lagere school. Op 21 juni 2012 werd officieel de eerste steen gelegd, op 1 september 2012 vangt de school al haar eerste leerlingen op.

Hoe is zoiets mogelijk, vraagt iedereen zich af. De reden is dat Brussel één van de grootsteden is waar het capaciteitstekort zulke afmetingen aanneemt dat alle overheden, bijna in paniek, alle hens aan dek roepen om elk kind toch maar een plaatsje te kunnen geven in een school. In de hoofdstad bleek de druk op politici zelfs zo groot dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zelf eenmalig met extra miljoenen over de brug wou komen om, in de twee gemeenschappen, de ergste noden te lenigen. Enige voorwaarde was dat het diende te gaan om containerklassen of andere bouwtechnieken die op een mum van tijd gerealiseerd konden worden. Het Gewest beloofde voorts dat de nodige vergunningen hiervoor ook een spoedbehandeling zouden krijgen. Tegen die uitzonderlijke maatregel van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest kwam tegenstand van het Vlaamse Gewest omdat onderwijs een gemeenschapsaangelegenheid is, waar het Gewest in principe niet in tussenkomt. De tegenstanders haalden effectief hun gelijk voor de Raad van State, maar omdat al heel wat dossiers waren ingediend en in uitvoering waren, liet men die 'passeren'. In de toekomst zal zo'n extra financiering voor scholenbouw vanuit het Hoofdstedelijke Gewest niet meer kunnen.

De staalconstructie zorgt voor een supersnelle bouw van een lagere school in campus Donderberg.

Van die unieke opportuniteit maakte *Anne Poffyn* (foto rechts) van het schoolbestuur van de zusters van de Christelijke scholen West-Brabant, dankbaar gebruik om meteen twee problemen op te lossen: enkele jaren geleden had de Kristus-Koning-Assumpta basisschool haar lagere afdeling in de Pionenstraat in Laken noodgedwongen moeten sluiten uit plaatsgebrek. De technische school Regina Pacis die op dezelfde campus gelegen is, was dringend aan uitbreiding toe. Het bestuur wilde de lagere school voorlopig onderbrengen in containerklassen maar slaagde er niet in tijdig de nodige stedenbouwkundige vergunningen daarvoor los te krijgen. Het gevolg was dat de lagere school opgeheven werd en dat alleen de kleuterafdeling achterbleef. Voor de ouders is dat geen aantrekkelijke situatie. Zij dienen na de derde kleuterklas naar een andere school uit te kijken en door het groeiende capaciteitstekort krijgen zij het steeds moeilijker om hun kinderen ingeschreven te krijgen in een lagere school. De meeste lagere scholen in die regio zitten immers al bijna vol met de eigen kleuters die overkomen. Voor de directeur, *Kristin Verbist*, was het altijd pijnlijk om aan ouders te moeten meedelen dat ze niet echt kon helpen om hun kind een plaats te garanderen in een nabij gelegen lagere school. Dat

kon ze ook niet in haar tweede vestiging in de Donderbergstraat in Neder-over-Heembeek. Vandaar het idee om daar een lagere school op te richten. Bovendien moest de kleuterschool in de Pionenstraat op korte termijn toch een uitwijkadres zoeken omwille van de verbouwingen op die campus. Die kleuterklassen zullen dan gedurende een schooljaar ondergebracht kunnen worden in de nieuwe klassen in campus Donderberg. Daar wordt de lagere school jaar per jaar uitgebouwd, zodat er nog enkele klassen beschikbaar zijn. Twee problemen in één keer opgelost dus.

De vergunningen voor het nieuwe gebouw werden aangevraagd in november 2011 en nog geen maand later was de papierwinkel volledig in orde, mede dankzij de medewerking van schepenen Ceux (CDH). Voor een Vlaamse school in Brussel 'du jamais vu'. Door het systeem van staalskeletbouw kon de bouw zeer snel gaan. Zoals je op de foto merkt, kwam er op de officiële eerstesteenlegging nog geen steen aan te pas. De ruwbouw met stalen balken en leggers was al bijna klaar. Op 28 september volgt de officiële opening, maar op de eerste schooldag zal de school al in gebruik zijn. Een huzarenstukje.

Dat mocht dan ook gevierd worden. Op de eerste officiële zomerdag had het KMI een zwaar onweer aangekondigd, ongeveer op het uur (18u) waarop de eerstesteenlegging gepland was. Nu past zo'n weersvoorspelling perfect bij de naam Donderberg, maar de organisatoren hadden het toch liever wat zonniger gehad. Gelukkig had de directeur haar voorzorgen genomen en kon de hele ceremonie binnen plaatsvinden. Toen de toespraken met een half uur vertraging begonnen, waren de hemelsluizen effectief open gegaan...

Foto boven: directeur Kristin Verbist

Foto midden: Architect Roland Piffet.

Foto onder: Minister Vanhengel knielt neer voor de aandachtige kleuters.

In de toespraken van *Kristin Verbist* en *Anne Poffyn* ontbraken de dankwoorden niet voor de snelle oplossing. De 70% subsidie van de overheid, die via AGION anders jaren op zich zou laten wachten, kwam er nu bijna onmiddellijk. Voor de 30% dient het schoolbestuur nog altijd zelf in te staan.

Anne Poffyn verwees naar de zeven magere en de zeven vette jaren uit het Oude Testament om aan te geven dat ze na jaren van ongeluk (het verlies van de lagere school) eindelijk in de fase van de vette jaren terecht zijn gekomen. Ook de verouderde paviljoenen van de kleutervestiging Donderberg zouden worden aangepakt, dankzij de subsidies van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor vernieuwing van het sanitair met als titel 'Plassen met Klasse'.

Architect *Roland Piffet* vertelde hoe hij met zijn ontwerp wou inspelen op de leefwereld en de fantasie van de kinderen. Hij deed dat aan de hand van een fictief dagboekfragment van een leerling van de toekomstige lagere school. Zo beschreef die hoe hij (of zij) het nieuwe gebouw ervoer. Bij de inhuldiging van de zogenaamde 'eerste steen' begreep ik wat hij bedoelde met ramen in de vorm van een kikkeroog waarmee je veel meer van de omgeving ziet...

De laatste gastspreker was Minister *Guy Vanhengel*, voorzitter van het College van de VGC en in Brussel mede bevoegd

voor onderwijs. Hij schoof zijn geprepareerde toespraak aan de kant en riep de aanwezige kleuters bij elkaar om hen, op kniehoogte, een verhaaltje te vertellen. Als gewezen onderwijzer ging hem dat goed af. Zo bewees hij dat politici, als ze dat willen, de zaken ook eenvoudig, op kindermaat, kunnen uitleggen. Hij bracht nog een belangrijk nieuw argument aan om volop in te zetten op capaciteitsuitbreiding in die regio: binnenkort komen in de onmiddellijke buurt enkele honderden wooneenheden bij. Als daar veel jonge gezinnen bij zijn zal er veel nood zijn aan kinderopvang en scholen.

Tot slot trokken de Minister en Anne Poffyn het doek weg van de 'eerste steen', een prefabelement van een wand met kikkerroog-raam, net zoals de jonge architect had beschreven. De Donderberg had meteen iets van een toverberg. Maar is een schoolgebouw rechtzetten op de duur van een zwangerschap ook geen tovertruc?

Personalia

Afscheid

Zoals andere sectoren binnen onderwijs moet ook de pedagogische begeleiding inleveren. De Minister liet eind juni weten dat het project Beleidsvoerend vermogen in Brussel niet meer verlengd wordt. Het gevolg is dat pedagogisch begeleidster *An Van Uytven* (foto rechts) helaas haar zeer gewaardeerd werk niet meer kan voortzetten. Dat is bijzonder jammer, niet alleen voor de gedreven pedagoge An, die heel wat expertise had ontwikkeld in dat project, maar ook voor alle collega's en de scholen die de voorbije jaren op haar konden rekenen. We zullen An missen maar wensen haar snel een ander loopbaanperspectief toe.

Ivo Devesse

Enkele maanden geleden heeft de pedagogische begeleiding basisonderwijs ook al afscheid moeten nemen van *Ivo Devesse*, die terug naar het onderwijs is gegaan. Hij wordt wellicht vervangen door *André Mans*, die terugkeert uit een detachering bij de inspectie.

Guy De Becker (foto links), pedagogisch begeleider Nederlands, die halftijds werkzaam was in het secundair onderwijs en halftijds in het basisonderwijs, nam afscheid van die laatste halftijdse opdracht en ruilt die in voor een andere begeleidingsopdracht in het bisdom Antwerpen. Hij blijft wel nog halftijds in de pedagogische begeleiding secundair onderwijs van ons bisdom.

Tanja Exterbille, halftijdse opdrachthouder in de vzw Katholieke Opvoeding en Cultuur Brussel (KOCB) sedert 1 september 2011, keert vanaf volgend schooljaar voltijds terug naar haar school waar ze onderwijzeres is, het Sint-Jan Berchmanscollege lagere school in Brussel. De halftijdse opdracht in KOCB wordt vanaf volgend schooljaar opgenomen door *Christel Herbosch*, directeur Kristus Koning-Assumpta Lagere school in Laken, die

dit schooljaar al halftijds vrijgesteld coördinator was van het overlegplatform van de negen scholengemeenschappen basisonderwijs in Brussel. Het KOCB-team beloonde Tanja voor haar waardevolle inzet op 26 juni 2012 door een groepsuitstap in de natuur en een babbel met taart (en geschenken) in het bijzijn van bestuursleden en collega's van andere diensten op de derde verdieping van het Heilig-Hartcollege in Ganshoren, in de schaduw van de Basiliek van Koekelberg.

Tanja Exterbille (foto links) en haar opvolgster Christel Herbosch (foto rechts)

In de bloemen

Bij de laatste vergadering van het schooljaar zette de begeleidingsploeg basisonderwijs haar hoofdbegeleider *Jo Coppens* in de bloemetjes (foto links). Hij heeft immers een zwaar jaar achter de rug, door een ingrijpende hartoperatie en maanden gedwongen ziekteverlof. Desondanks is hij zich zoveel mogelijk blijven inzetten om zijn team te adviseren en te motiveren. Daar zijn ze hem heel dankbaar voor.

Welkom

Hilde Lemmens wordt een nieuwe collega in de pedagogische begeleiding basisonderwijs voor het project 2KP, dat is het project rond Kleuterparticipatie.